

ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ...

ಶನಿವಾರ ಎದ್ದು ಹಲ್ಲು ಉಜ್ಜದೇ ಹಾಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ್ ತೆಗೆದು ಏನೂ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ ರಾತ್ರಿ ಎರಡೂ ಮೂರೂ ಮಲಗಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಆರಕ್ಯೇ ಎದ್ದಿದ್ದು, ಅದೇ ಬಗ್ಗುಗಳು(ಸಾಪ್ತವೇರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೋಷಗಳು), ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿದರೆ ಪೇಜು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪೇಜು ಬಂದರೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಗೆರೆಯೊಂದು ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೂ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ದಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸರಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸರಿಬಂದರೆ ಅದರ ಫಾಂಟು(ಅಕ್ಷರ) ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೇ ಮಾರುದ್ದದ ಮೇಲ್ ಬರೆದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾದ್ಯಾಂಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ... ಅದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಲು ಶನಿವಾರ, ರವಿವಾರ ರಜೆಯನ್ನೆದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೇ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿರಬೇಕು, ಸದ್ದು ಬಹಳ ಆಗಿ, ಅವಳೆದ್ದಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಲಗಿದಲ್ಲೇ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದಳು, ನಾನೇನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಲು ನೋಡಿದ್ದು, ನಾನಿನ್ನೂ ಭರದಿಂದ ಕುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ, ಮಲಗಲಾಗದೇ ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು, ಅತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಈ ಸಾರಿ ನಾ ಅವಳ ಮುಸುಕೆಳೆದು, ಮತ್ತೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಕುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ನೋಡತೊಡಗಿದ್ದು, ನಿದ್ರೆಯಂತೂ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು, ನಾನಿನ್ನು ಮಲಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅವಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. "ಏನೂ!!!" ಅಂದ್ರು, ನಾನೂ ಏನು ಅನ್ನುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಮತ್ತೆ ಮೌಸ್ ಬೆನ್ನ ಚಪ್ಪರಿಸುವಂತೆ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಕುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೌಸು ಬಿಡಿಸಿ ಕುಟ್ಟದಂತೆ ಕೈ ತಡೆದಳು, ಕೈ ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಶುರುವಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಏನೂ ಕಿರಿಕ್ಕು ತಪ್ಪು ಸರಿಹೋಗದೇ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು, ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅವಳೂ ರೇಜಿಗಿದ್ದಳು, "ರೀ ಮತ್ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು, ಏನೀಗ ಟೀ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ, ಈ ಆಫೀಸು ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀರೋ" ಅಂತ ಬೈಯುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೊದಿಕೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿಡಿದೇ ಹೋದಳು... ಇತ್ತ ಏನೂ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನೂ ತಲೆನೋವು, ಇವಳು ಬೇರೆ ಬೈದದ್ದು ಸೇರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಟೆನ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದೆ, ಏನೀಗ ನಾನೇನು ಟೀ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ತಾನೇ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಇವಳ ಟೀ ಅಂತ ಮನಸಲ್ಲೇ ಬೈದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕೀಪ್ಯಾಡು ಕಿತ್ತು ಬರುವಂತೆ ಕುಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಹೋದವಳು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಾಜರಾದಳು, ಕೈಲಿ ಕಪ್ಪು ಟೀ ಇತ್ತು, ಸಾಸರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ತಂದು ಟೀಪಾಯಿ ಮೇಲಿಟ್ಟವಳೇ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಹೇಳದೆ ಮತ್ತೆ ಹೊದಿಕೆ ಹೊಕ್ಕಳು. ಎಂದೂ ಕಪ್ಪು ಟೀ ಪೂರ್ತಿ ನನಗೇ ಕುಡಿಯಲು ಬಿಟ್ಟವಳಲ್ಲ, ಅವಳ ಸಾಸರಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಸುರಿಯಲೇಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಹೀರಿ ನಗುವೊಂದು ಬೀರುವವಳು, ಇಂದೇನಿಲ್ಲ ಟೀಪಾಯಿ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮಾತಿಲ್ಲದೇ ಮಲಗಿದಳಲ್ಲ, ಅಂತ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಆ ಟೀ, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂತ ನಾ ಮೂಸಿ ಕೂಡ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಟೀ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು, ನಾನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಹಾಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಎದ್ದವಳು, ಟೀಪಾಯಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಟೀಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಹೋದಳು, ಮಾತಿಲ್ಲ ಕಥೆಯಿಲ್ಲ... ಟೀ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದು "ಕುಡಿಯೋ ಟೀ ಇಲ್ಲದಿರೆ ತಲೆನೋವು ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ ನಿನ್ನೆ" ಅಂತ ಬೈದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು, "ನೀ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಕುಡಿಯಲಾಗುತ್ತಾ, ಹೇಳುವವರು ಹೇಳಬೇಕು" ಅಂತ ಅದನ್ನೇ ತಿರುಗಿ ಬೈದು, ಅದನಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆದ್ದೆ. ಹಲ್ಲು ಉಜ್ಜಿ, ಮುಖ ತೊಳೆದು ಮುಖ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ "ಟುಂಗ್ ಟುಂಗ್ ಟುಂಗ್..." ಅಂತ ಸದ್ದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಅದೇ ಮತ್ತೆ ಯಾರೋ ಗೂಗಲ್ನ ಟಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿಂಗ(ಮೆಸೇಜು) ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಏನಾಯಿತು ಕೆಲಸ ಮುಗಿತಾ ಅಂದು. ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತೆ...

ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹಾಗೇ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಸೇರಿಸಿ ನೋಡಲಾಗದೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ, ಏನೂ ಟಿಪ್ಪಿನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಅವಳು ಯಾವುದೋ ಮನೆ ಫಂಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವವಳಿದ್ದು ನಿನ್ನೇನೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ, ಹೊರಟು ಹೋದ್ದು. ಟಿಪ್ಪಿನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಟೀ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸವೇ ಹೀಗೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಏನೂ ಬೇಡ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದರೆ ಸಾಕಪ್ಪು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಅಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಟೀ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಊಟವಿಲ್ಲದೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಿದೆ. ಏನು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡೂ ಇಂದು ಇದು ಮುಗಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರಾಗರಬೇಕು ತಲೆ ಸಿಡಿದು ಬರುವ ಹಾಗಾಗತೊಡಗಿತು, ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಉರುಳಿದೆ, ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಜೊಂಪು ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೊಬೈಲು ಚೀರತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು, ಆರೆನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕೊಲೀಗು ಜತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಇವಳು ಬಂದ್ಲೂ... ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಕೆಲಸವೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅಫೀಸಿಗೇ ಹೊಗುತ್ತೇನೆ ಅಂದ, ಸರಿ ನಂದೂ ಅದೇ ಹಾಡು ನಾನೂ ಬರ್ತೇನೆ ಅಂದೆ ಇವಳೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬಂದಿರಬೇಕು ಟಿಫಿನ್ನು ಹಾಗೇ ಇದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಟೀ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿದೆ, ಅವಳಿಗೆ ನಾನೇನು ತಿಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ತಲೆ ನೋವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು... ಬಂದವಳೇ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ "ಏನು ಮಾಡ್ತೀರಾ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ನೋಡ್ತಾ ಇದೀನಿ, ಅಫೀಸು ಕೆಲ್ಸ ಕೆಲ್ಸಾ ಅಂತಾ ಕೂತಿದೀರ, ಏನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ ಬೇರೆ, ಏನು ಮಾಡ್ತೀರಾ ವಾರವೆಲ್ಲ ಕೆಲ್ಸ ಕೆಲ್ಸಾ ವಾರಾಂತ್ಯಕ್ಕದರೂ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆ ಬೇಡವಾ, ಅಫೀಸನ್ನೆ ಮದ್ದು ಆಗಬೇಕಿತ್ತು" ಅಂತಾ ಬೈದ್ದು "ಮತ್ತೆ ನಾಳೆ ಬೇರೆ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾರಂತೆ" ಇನ್ನೂ ಏನೇನೂ ಅಂತಿದ್ದು, ನನಗೋ ತಲೆ ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದಿಡುವಂತಾಯಿತು, ಆರೆನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದ್ದೆ ಬೇರೆ, ಹೊಟ್ಟೆಲೇನಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಬೇರೆ ರಜೆಯಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ದುಬಿಡಬೇಕೆನಿಸಿತು, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಉರುಳಿ, ನನ್ನ ತಲೆ ನಾನೇ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಮಾತಿಲ್ಲ ಕಥೆಯಿಲ್ಲ... ನಿಶಬ್ದ ಹಿತವೆನಿಸಿತು.

ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನೋಡಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಲೆ ಒತ್ತಬೇಕೆಂದ್ಲೂ, ಅವಳ ಕೈ ನೂಕಿದೆ, "ಯಾಕೆ ಮಾತೆ ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬೈದು ಬಿಡಿ, ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದು ಸತಾಯಿಸ್ತೀರಾ" ಅಂಥ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉಲಿದಳು, ಇನ್ನೂ ನಾನು ಮಾತಾಡದಿದ್ದೆ, ಅಷ್ಟೇ... ಅವಳ ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಏನೇನೋ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದರೂ ಮಾತನಾಡೋಣ ಅಂದು, "ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲ್ಸ ಬಹಳ ಇದೆ" ಅಂದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಿತ್ತು ಅವಳಿಗೆ, ಏರಿ ಬಂದು ಕುಳಿತವಳೇ ಅವಳ ನೂಕದಂತೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ತಲೆ ಒತ್ತತೊಡಗಿಡಳು. ತಲೆ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಕೀಬೊರ್ಡು ಕುಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದರೂ ಏನೂ ಸುಖವೆನಿಸಿತು. ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ, "ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಅಲ್ತಾ, ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ಲೂ, "ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ" ಅಂದೆ "ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತೀಡಿ" ಅಂತಂದ್ಲೂ. "ಹೌದು ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಈಗ, ಹಾಗಂತ ಯಾರನ್ನ ಬೈಯಲಿ, ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಯಾರನ್ನ ಬೈದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ, ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬಿಡು" ಅಂದೆ "ತಾಳಿ, ಮೊದಲು ಊಟ ಆಮೇಲೆ ಮಾತು, ಅನ್ನ ಸಾರು ಮಾಡ್ತೇನೇ" ಅಂದ್ಲೂ, ಬೇಡ ಮುಂಜಾನೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಟಿಫಿನ್ನು ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಅಂದೆ, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಯೆನಿಸಿತು.

ಮತ್ತೆ, ಲ್ಯಾಪಟಾಪ್ ಶುರು ಮಾಡಲು ಕೇಬಲ್ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವಳು ಬಂದ್ಲೂ "ಅದನ್ನ ತುಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ಎಸೆದು ಬರ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಗದರಿದ್ದು, ನಾ ನಕ್ಕು, "ಅಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರ ಈಗ ನಕ್ಕ" ಅಂತ ಛೇಡಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮುಗುಳ್ಳೆಕ್ಕು, "ಈಗ ಹೇಳಿ", ಅಂದ್ಲೂ ಏನು ಅನ್ನುವಂತೆ ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ನಾನಿಷ್ಟು ಬೈದೆ, ಯಾಕೆ ನೀವೇನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ಲೂ "ಓಹ್ ಅದಾ ಮೌನವೃತ್ತ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ" ಅಂದೆ "ಠೀ ಈಗ ಹೇಳ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲೋ" ಅಂತ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದು. "ಮೊದಲು ನೀನು ಯಾಕೆ ಬೈದೆ ಅದನ್ನ ಹೇಳು" ಅಂದೆ "ನಾ ಬಯ್ಯಬಾರ್ದಿತ್ತು ಫ್ಲಾ" ಅಂತ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿದ್ದು, "ಯಾಕೆ???" ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತೆ ಬಿತ್ತು, "ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ನೋಡ್ತೀನಿ ಒಂದೆ ಸಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಕೆಲ್ಸಾ, ಆರೋಗ್ಯ ಏನಾಗಬೇಡ, ವಾರವೆಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಈ ಗೋಡೆ ಕಿಡಕಿಗಳ ಜತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ವಾರಾಂತ್ಯವಾದರೂ ನನ್ನ ಜತೆ ಇರದೇ ಹೀಗೆ ಕೂತರೆ ನಾನಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ" ಅಂತ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು "ಏನು ನನಗೆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿನಾ?" ಅಂದೆ, ಸೀರೆ ಸೆರಗಿನ ತುದಿಯ ಚುಂಗ ತಿರುಗಿಸಿ ತೀಡುತ್ತ ನಾಚಿ "ಹಾಗೇನಿಲ್ಲಾ.." ಅನ್ನುತ್ತ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು.

ನಾ ಹೇಳತೊಡಗಿದೆ "ನನಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಹಾಗಂತ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದೆ, ಕೂಗಾಡಿದೆ, ಅಂತ ಇಟ್ಕೊ, ಆಗ ನಾನೇನು ಸಾಧಿಸಿದೆ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಭಂದ ಹಳಸುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೇ, ಹೌದು ವಾರವೆಲ್ಲ ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ವಾರಾಂತ್ಯಕ್ಕೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಲು ನನಗೇನು ಹುಚ್ಚಾ, ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾಕೆ... ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹಾಗಿದೆ, ಪ್ರತೀ ಕ್ಷಣವೂ ಒತ್ತಡ, ತಲೆಬಿಸಿ, ಅದು ಇದ್ದದ್ದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಭದ್ರತೆ ಕೂಡ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಾ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ವೃತ್ತಿ,

ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಾಣಬೇಕು, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಗಳಿಸಿ ಸಿರಿವಂತನಾಗಲೇನಲ್ಲ ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈಗ ಈ ವಾರಂತ್ಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಲೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಾದೀತೋ ಅನ್ನೋ ಭಯ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಬರುವುದು ಸಹಜ ಆಗ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮುಖ್ಯ" ಅಂದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನ ಹಗುರಾಯಿತು. "ಆದರೂ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆ ಗಮನ ಬೇಡವೇ" ಅಂದ್ರು "ಅದು ಸರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೈದು ಸರಿ ಮಾಡಲು ನೀನಿದ್ದೀಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಹಿಂದಿದ್ದದ್ದು ಕಾಳಜಿ ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ಏನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ" ಅಂದೆ. "ನಾಳೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾ" ಅಂದ್ರು, "ಈವತ್ತೂ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು, ನಿನಗಾಗಿ ಕೆಲ್ಸ ಮನೆಗೆ ತಂದೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ರಾಧಾಂತವಾಯಿತು" ಅಂದೆ. "ಸರಿ ಈಗ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ ಬೇಕಾ, ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡೋಂದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿಸಿ, ನಾ ಕಾಡಿಸಲ್ಲ" ಅಂದ್ರು. "ಆ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ ಎನೂ ಬೇಡ ಈ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ ಬೇಕು" ಅಂತನ್ನುತ್ತ ಕೈ ಹಿಡಿದೆಹೆಡೆ ತಟ್ಟನೆ ಜಿಗಿದು ಏರಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಲ್ಯಾಪ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟು. ಅವಳ ಹಣೆಗೆರಡು ಸಾರಿ ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಕುಟ್ಟಿದಂತೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಗುದ್ದು ಕೊಟ್ಟೆ. "ರೀ ತಲೆನೊವು ಕಡಿಮೆ ಆಯ್ತಾ" ಅಂದ್ರು "ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ ಆದ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ" ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಟೀ ಮಾಡಿ ತರಲಾ ಅಂದ್ರು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ಟೀಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂಜಾನೆ ಅವಳು ಮಾಡಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಕಪ್ಪು ಹಾಗೇ ಇತ್ತು, ಅದು "ಲೋ, ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ತಾ ಇದೀನಿ ಕುಡಿಯೋ ಬೇಗ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾಕೋ ನಿಂಗೆ ಸಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಬಿಸಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಚೆಲ್ತೀರಾ ಬಿಡು" ಗೊಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅನಿಸಿತು, ಪಾಪ ಅದೇ ಅಲ್ವಾ ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥ, ತಾಜಾತನ ತುಂಬೊದು ಅದನ್ನ ಯಾಕೆ ಬೇಚಾರು ಮಾಡಿಸಲಿ ಅಂದು. ಅವಳಿಗೆ ಅದನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ತಾ ಅಂದೆ, ಅವಳು ಮುಂಜಾನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಬೇಡ ಅಂದ್ರು, ಅದೇ ಬೇಕು ಅಂತ ಹಟ ಹಿಡಿದೆ. "ಅದೇ ಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗಲೇ ಕುಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು, ಯಾಕೆ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು "ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ತುಂಬಿತ್ತು, ಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ತಾ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ" ಅಂದೆ. "ಇಂಥ ಮಾತುಗಳಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲ" ಅಂತನ್ನುತ್ತ ಬಿಸಿ ಮಾಡಲು ಪಾಕಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ್ರು, ಇತ್ತ ಕೊಲೀಗು ಫೋನು ಮಾಡಿ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಒಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಲ್ಯಾಪಟಾಪ ತೆಗೆದು ಕುಳಿತೆ. ಈ ಸಾರಿ ಸಾಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಟೀ ಬಂತು, ಸಾಸರಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ತಾನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ತಾನೂ ಗುಟುಕರಿಸಿದಳು. ಟೀ ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು, ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಹುಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ, ಇವಳೂ ನಡು ನಡುವೆ ಮೂಗು ತೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, "ಇಂಟ" ಅಂದ್ರೇನು, "ಕ್ಲಾಸ್" ಅಂದ್ರೇನು(ಕಂಪ್ಯೂಟರ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಗಳು). ಎರಡನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಂತ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುತ್ತರಲ್ಲ ಶಾಲೆಗೆ... ಅದಾ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಶುದ್ಧ ತರಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು, ಅವಳಿಗೆ ತರಲೇ ಉತ್ತರಗಳ ಕೊಡುತ್ತ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರಾಯಿತು, ಬಹಳ ಇಲ್ಲ ಇನ್ನು ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಖುಷಿಯಾದ್ರು. "ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮುಗಳ ಮಾಡಿದ್ದು ಸಾಕು ಇನ್ನು ನಾಳೆ ನಮ್ಮದೇನು ಪ್ರೋಗ್ರಾಮು" ಅಂದೆ... "ಬರೀ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮು ಅಂತ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾಗಿಲ್ವಾ, ನಾಳೇನು ಪ್ರೋಗ್ರಾಮು ಇಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ರೆಸ್ಪು" ಅಂದ್ರು, ಕೆಲಸವಂತೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು, ಬಹಳ ಖುಶಿಯಾಗಿತ್ತು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ತರಲೆಗಳಿದೆ, "ರೀ ನಿನ್ನೇನೂ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ಮಲಗಿ" ಅಂತ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅವಳ ಮಾತಿನ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮತ್ತೆ ಲ್ಯಾಪಟಾಪನಲ್ಲಿ ಗೂಗಲ್ಲು ಟಾಕನ ಮೆಸೆಜುಗಳ ಸದ್ದು "ಟುಂಗ್ ಟುಂಗ್ ಟುಂಗ್..." ಎಂದು ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು (ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಕೊಲೀಗು ಕಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು) ನಾನು ಅವಾವುದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅವಳ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದೆ... ಮತ್ತೆ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದರೆ ಅದೇ... ಕೆಲಸ ಇದೆಯಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ಇವಳ ಕೀಟಲೆಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲಾ...

ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಓದಿದ್ದು ಇಷ್ಟಾ ಆದ್ರೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೆ ಚುಚ್ಚಿ ಇಂಚೆ (ಇ-ಅಂಚೆ) ಹಾಕಿ... ನನ್ನ ವಿಳಾಸ pm@telprabhu.com . ಹೀಗೆ ನೀವು ಓದಿ ಖುಶಿಯಾಗಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಇದನ್ನ ಕಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಇರೋದೇ ಹಂಚೋಕೆ ತಾನೆ...

<http://blog.telprabhu.com>